

Inkassoklagenemnda

Klagenemnd for inkassosaker mot forbrukere

Oslo, 21. juni 2005, vedtak sak 103-05

Klager: NN

Innklaget: Lindorff AS, Boks 7015, 5020 Bergen, ref12554078

Saken gjelder: Om det er grunnlag for inkassokostnader når betaling er foretatt til fordringshaver samme dag som betalingsoppfordring er sendt, påstand om brudd på taushetsplikt

Thor Dahls gt. 1 A
Postboks 311, 3201 Sandefjord
Tlf.: 33 46 56 57 . Faks: 33 46 93 13
E-Mail: post@inkassoklagenemnda.no
Bankgiro: 2490.45.31525
Org.nr.: 971 317 612
www.klagenemnda.inkasso.no

1 Saksforholdet

Kravet gjelder et ordinært fakturakrav fra XX, hvor Lindorff på vegne av fordringshaver har sendt faktura og inkassovarsel. Kravet på kr. 3.960,50 forfalt til betaling 23.02.05. På grunnlag av manglende oppgjør sendte selskapet inkassovarsel 09.03.05 med forfallsdato 23.03.05. Dagene etter forfallsdato var skjærtorsdag (24.03.05) og langfredag (25.03.05). Selskapet sendte betalingsoppfordring 31.03.05 på til sammen kr. 5.008,61, hvor kr. 1.012,50 utgjorde inkassosalær og kr. 35,61 var renter. Samme dagen betalte klager hovedstolen direkte til fordringshaver.

Selskapet fastholdt kravet på inkassokostnader, og sendte 04.04.05 ”purring på rest etter betaling”.

Klagers ektefelle kontaktet selskapet per telefon 07.04.05 og fremmet innsigelser til inkassokostnadene under henvisning til at hun hadde fått beskjed av kreditor om at hovedstol måtte betales innen 23.03.05, men på grunn av helligdagene fikk hun ikke betalt før 31.03.05. Av selskapets saksnotat fremgår det at saksbehandler oppgav navn til ”coach” (antakelig leder på kundesenteret). Det står videre angitt: ”ingen annen info gitt”, og ”Avvist – uten fullmakt”.

Skyldner kontaktet selskapet per telefon 11.04.05. Han opprettholdt innsigelsene til inkassokostnadene under henvisning til at han ikke hadde fått betalt før grunnet ”røde dager”, og at han vurderte å inngi klage hvor han også ville ta med at selskapet hadde gitt ut informasjon om hans sak til uvedkommende.

Klage ble sendt Inkassoklagenemnda 17.04.05.

2 Partene anfører

Klager anfører at det er ikke grunnlag for inkassokostnader fordi regningene krysset hverandre og var betalt før purring (betalingsoppfordring) ble sendt. På grunn av sykdom og påske ble kravet betalt andre virkedag etter påske som var 30.03.05. Kravet ble registrert mottatt 31.03.05 hos Lindorff. Det anføres videre at saksbehandler har taushetsplikt overfor alle andre enn klager, og selskapet har brutt taushetsplikten ved å diskutere saken med klagers kone.

Innklagede anfører at de ”røde” dagene som klager påberoper seg kom etter at betalingsfristen var utløpt. Det er ikke grunnlag for å utvide fristen i inkassovarselet i et slikt tilfelle. Skjæringspunktet for når inkassoomkostningene påløper er når saken oversendes til inkasso, jf. Ot.prp. nr. 2 (1987-88) side 122. Oppdraget ble mottatt hos Lindorff den 29.03.05 og inkassoomkostningene var derfor påløpt før betaling fant sted. Det bestrides at det foreligger brudd på taushetsplikt. Klagers ektefelle tok selv kontakt med Lindorff. De opplysninger som kom frem om klagers ”personlige forhold”, jf. inkassoloven § 28 kom uoppfordret fra hans kone. I samtalen fikk hun ikke tilgang til opplysninger utover de hun allerede var kjent med.

3 Inkassoklagenemndas syn på saken

Etter inkassoloven § 17, plikter skyldneren å erstatte fordringshaverens nødvendige kostnader ved utenrettslig inndrivning. Det følger av lovens forarbeider, Ot.prp. nr. 2 (1987-88), at skjæringspunktet for når det påløper inkassokostnader er etter utløpet av betalingsfristen i inkassovarselet og tidspunktet for inngivelse av

inkassoppdraget til inkassator. Det følger av § 9 andre ledd at ”betaling skal anses å ha skjedd innen fristen dersom betalingsoppdraget er mottatt av bank innen fristens utløp”.

I nærværende sak har klager betalt til fordringshaver 31.01.05 som er etter utløpet av betalingsfristen i inkassovarselet og samme dag som betalingsoppfordring ble sendt. Selskapet mottok kravet til innfordring to dager før. Det er da grunnlag for å kreve inkassokostnader. Det kan ikke ha noen betydning at dagene umiddelbart etter fristen i inkassovarselet var helligdager.

Til klagers anførsler om brudd på taushetsplikten, legger nemnda til grunn at fra selskapets side ble det ikke sagt mer enn hva ektefellen allerede visste. Det var klagers ektefelle som selv tok kontakt med selskapet, og hun må derfor ha hatt kunnskap om saken. Det er ikke inngått noen avtaler med ektefellen, og samtalen er avvist på grunnlag av manglende fullmakt fra skyldner. Etter nemndas mening foreligger det da ikke brudd på selskapets taushetsplikt etter inkassoloven § 28.

4 Vedtak

Klager gis ikke medhold

Iver Huitfeldt
Leder Inkassoklagenemnda.